

помежду си и съ дивы звѣрове, въ „цирка“ и въ „амфи-театра“. (Това были дългнесты и околчясты мѣста, оградены и насыпаны съ пѣськъ; наоколо имало направены мѣста за гядаче нѣколко ряда, единъ отъ другъ по-высоки). Гладнатори-ти ся стоворили да ся ослободятъ и вдигнали главѣ подѣ войводство-то на забрутеный Спартакъ, единъ отъ другари-ты имъ. Най-напрѣдъ тии сполучили въ боеве-ты съ римскѣ-тѣ войскѣ; нѣ послѣ ся ударили на грабежъ та ся раздѣлили; тогава пратеный срѣщо тѣхъ Крассъ разбилъ Спартака, и смирилъ бунж-тѣ. (71 год. прѣди Хр.). Нѣколко хыляды робие были распнѣти на кръсть (съ такжѣ смърть ся наказвали робие-ты или неволници-ты).

Помпей ся прочюль съ голѣмы-ты си работы въ много боеве; между другы-ты работы той побѣдоносно довършилъ войнж-тѣ съ Митридата Понтийскый, който изново ся былъ повдигналъ възъ Римляны-ты, и покори-лъ останѣлж-тѣ часть отъ Малж Азиж и Сириж (63 г.).

Цицеронъ, ако и да не былъ отъ голѣмъ родъ, достигналъ голѣмъ царскый чинъ въ народоправление-то съ хубаво-то си ораторско краснорѣчие. Той былъ консулъ, кога единъ извѣенъ голѣмецъ, на имя Катилина, ся наговорилъ съ мнозина да размири народа въ Римъ, да истрепе добры-ты гражданы и да усвои правление-то. Цицеронъ подушилъ това нѣщо, разрядилъ изъ града голѣмж стражж, и изрекълъ въ сената рядъ силны и увѣрителны слова срѣщо Катилина и другаре-ты му. Катилина побѣгналъ отъ Римъ, станѣлъ главатаръ на еднѣ четѣ бунтовници и падналъ въ боя, кога ся билъ съ консулскѣ-тѣ войскѣ. Другаре-ти му были наказани. Цицеронъ былъ прославенъ за избавникъ на народоправление-то, и го нарекли: „Баща на Отечество-то“ (62 год.).

Юлий Цезарь былъ отъ голѣмъ родъ. На млада години той живѣлъ распуснѣто, и былъ въ Римъ пръвъ хубавецъ, и, както ся види, малко ся грыжилъ за общи-ты работы. Нѣ въ неговото немарение ся крыло най-распалено честолубие. Така еднажъ, кога гядалъ на статуж-тѣ на Александра Македонскый, не можилъ да